

ogsaa al Andel i Bisnepolitik, de Herrer ville altsaa forhandle, og deres Gerninger vise, jo ogsaa, at de ville forhandle. Kom ikke de ærede nuværende Modstandere af Retsreformen det ene Aar efter det andet frem her i Salen med store Forslag af gennemgribende Betydning, Forslag om store ny Reforme, de ønske indførte her i Landet? Have vi ikke set det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgtres og det ærede Medlem fra Røge, som nu staa i Spidsen for Modstanden mod den Sag, vi her forhandle, fremkomme med Forslag om en ny Ordning af hele vor kommunale Beskatning, et Forslag, som de frembære, og hvor de allerærbødigst anmode Indenrigsministeren om at være dem behjælpelig, med at faa det gjort til Lov? Modstanden mod Forslaget til Beslutning kan altsaa ikke være Modstand mod at forhandle med det nuværende Ministerium, det maa altsaa være en Modstand mod selve den Sag, som vi ønske at bringe frem til Gennemførelse. Det kan ikke være andet, end at det er selve Retsreformens Gennemførelse, de Herrer ønske at skyde ud i en lang Fremtid. Thi det kan ikke hjælpe, at de Herrer Modstandere af Sagen komme og fortælle os, at det er en Tillidsærklæring til Ministeriet, en Tillidsærklæring til Justitsministeren, som ligger i det Forslag til Beslutning, vi her forhandle. Det nytter ikke, thi hvis dette er en Tillidsærklæring, saa have Modstanderne jaavel som alle vi andre gentagne Gange udtalt Tillidsærklæringer til de nuværende Ministre. Hvori afviser den foreliggende Sag fra de andre store Sager? Have vi ikke set det ærede Medlem den ene Gang efter den anden, som jeg sagde før, komme til Indenrigsministeren og bede ham om at hjælpe ham med en eller anden Sag? Saa vi ikke forleden det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgtres (Berg) staa med sit store Forslag om Ulykkesforsikring, og ligesom trygle den ærede Indenrigsminister om at være ham behjælpelig med at sætte dette Forslag igennem? Det er altsaa en Tillidsærklæring. For saa vidt det, der her foreligger, kan kaldes en Tillidsærklæring, kunne alle andre Sager, som de Herrer ønske at bringe frem, og som de bede Ministeren om at være sig behjælpelig med, ogsaa kaldes en Tillidsærklæring. Men efter min Mening er hverken det ene eller det andet en Tillidsærklæring. Det, vi udtale i dette Forslag, er, at vi ønske i Henhold til Venstres gamle Program, i Henhold til tidligere Udtalelser og i Henhold til Grundlovens vigtigste Aftteparagraf at faa denne Sag tagen op og det saa snart som muligt, fordi vi erkende, at

denne Sag har ligget braf længe nok her i Landet. Det er virkelig paa Tide, at vi faa denne Sag frem, Folketinget kan ikke være bekendt at udsætte den længere. Vi have haft Sagen fremme en Gang. I Samlingen 1881—82 forelaa et Forslag i Tinget om Retsreformen, men hvorledes var Folketingets Stilling til Forslaget? Folketinget har ingen Ting sagt om Forslaget, Folketinget har ikke indtaget nogen Stilling til Sagen. Skønt der har været givet Folketinget rig Vejlighed dertil, er der dog ikke Anthydning af, hvorledes Folketinget stiller sig. Det er virkelig paa Tide, at vi ogsaa her i Salen faa sagt vor Mening om denne Sag. Thi det nytter ikke, at vi rundt omkring i Landet tale højt imod den Retsordning, vi have, om det forfæstelige System, vi have, om, at vi ingen Tillid kunne have til Dommerne, fordi vi mene, at Ministeren har mere Hals- og Haandsret over dem, end han burde have, naar vi samtidig sige Nej, hvor Vejligheden gives til at forhandle om at faa en anden Retsordning indført her i Landet. Folketinget bør sige, hvilken Stilling det indtager, hvad det vil paa dette Punkt, og derfor bør vi have Reformforslag frem snarest muligt.

Da Reformforslaget var fremme sidst, sagde Folketinget intet, men nogle Medlemmer sagde noget, og det, som to Medlemmer, de to Hovedtalere, den Gang sagde, var kun dette ene, at Forslaget var dem altsfor radikalt. De to meget radikale Medlemmer, hvoraf det ene endnu er Medlem af Tinget, fandt, at Justitsministeren i denne Sag var radikalere, end de Herrer Venstremænd, der mente sig at være radikale, godt kunde taale. Det var, hvad man her fra Venstres Side sagde om Forslaget. Jeg for mit Vedkommende mener, at jeg er en Del radikal, men jeg finder ikke, at den ærede Justitsministers Forslag til en ny Procesordning, til et helt nyt Retsystem her i Landet er for radikalt. Jeg mener, at skulde vi til at reformere i denne Sag, er det nødvendigt, at vi gaa den Vej, som den ærede Justitsminister har anvist, nemlig at vi rykke det gamle op med Rode og sætte et nyt System i Stedet for det gamle, saaledes at vi ikke som det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgtres (Leth) ville lappe paa det gamle ved at sætte Rævninger ind i det gamle System. Thi af dette Lapperi kunne vi tage saa meget, vi ville, vi faa dog ikke noget ud deraf, som vi kunne være tjente med. Det eneste, vi have hørt fra Folketingets Side, er altsaa, at den ærede Justitsministers Forslag er for radikalt. Lad